

Sloveso "mít" patří k významným prvkům ELA (Evropského lingvistického areálu) a může být považováno za jeden z prvofázových evropeismů, nicméně však nepatří do indoevropského dědictví a jeho vznik je odlišný ve většině ideo prajazyků. Za pozdnější evropeismus strukturní dimenze lze považovat i vznik a vývoj evropských perfektních habere-časů nebo konstrukcí tohoto typu ve většině tzv. habere-jazyků, slovanské nevyjímaje. Jde zřejmě o postupující proces s původním epicentrem v lidové (vulgární) latině - a to s jistou účastí řečtiny - v dlouholetých podmínkách vzájemného bilingvismu. Následné procesy difúze či indukce formují mezi evropskými habere-jazyky několik zón, z nichž do posledních dvou patří rovněž současné slovanské habere-jazyky.

Na jihu se tento proces stal součástí balkánské jazykové integrace. Nejintenzivněji proběhl v tomto areálu zřejmě v těch makedonských a jihobulharských dialektech, které byly v přímém kontaktu s neslovanskými jazyky aktivně disponujícími habere-perfektem. Makedonština, která svůj standard teprve tvořila, byla pro inovace velmi přístupná a dosáhla tak během období pouhých několika generací gramatického statusu dané konstrukce, srovnatelného se statusem evropských perfekt okcidentálního typu, kde se tento fenomén vyvíjel po řadu staletí. Také standardní bulharština a některé její jižní dialekty, přestože vykazují rozdílný stav gramatikalizace těchto konstrukcí, jasně potvrzují, že proces auxiliace slovesa "mít" je již nevratný a že konstrukce "mít" + participium perfecti passivi má gramatikalizovaný status středně pokročilého stadia.

Centrální místo v této práci zaujímá korpusová studie zabývající se českými konstrukcemi typu habere-perfekta, na které upozornil poprvé Vilém Mathesius v r. 1925 (srov. Mathesiovu konstrukci Máme zatopeno) a které se posléze staly předmětem mnohaletých diskusí.